

Tommy Körberg och Rikard Wolff gästar Cornelisdagen i augusti

Den 2 augusti är det dags igen för Den Stora Dagen för alla Cornelis Vreeswijkvänner: Cornelisdagen på Mosebacke i Stockholm. Förutom utdelningen av årets Cornelispris blir det i vanlig ordning ett imponerande uppåå av artister som på olika sätt kommer att hylla Cornelis.

Tommy Körberg (Foto: Lasse Jansson)

De medverkande artisterna är i skrivande stund: **Tommy Körberg** vars artisteri spänner över ett brett register. Efter vårens succé med "My fair lady" på Oscars i Stockholm turnerar han under sommaren med "Benny Anderssons orkester BAO".

Lasse Tennander artisten med glimten i ögat och med humoristiska och spetsfundiga mellansnack. Han blandar egna och andras låtar och har på senare år gjort underbara tolkningar av Evert Taube i Dylanstil.

Rikard Wolff som zick-zackar mellan scen och cabaret, mellan Shakespeare och skivstudion, mellan film

och soloföreställningar på scen, mellan chansons à la Brel och svensk visa med franska nerver.

Nina Ramsby multiinstrumentalisten, sångerskan, låtskrivaren och pro-

ducenten som sedan barnsben haft musiken som sitt stora intresse. Hon spelar allt från rock till jazz och visa. När Nina framträder berör hon på ett speciellt sätt.

Forts nästa sida ▶

Rikard Wolff. (Foto: Lasse Jansson)

Dan Viktor. (Foto: Rose-Marie Westling)

Jenny Almsenius.

Jenny Almsenius den begåvade sångerskan, munspelerskan, låtskrivaren och Cornelistolken. Jenny har inte bara en underbar röst, hon har genuin utstrålning: en fascinerande blandning av självironi och "sex appeal".

Dan Viktor från Sala har närmast gjort en kometkarriär som vispoet och visesträdör sedan han gick ut Visskolan i Kungälv 1998. Han tar alltid publiken med storm med sina utmanande, träffsäkra låtar.

Caj Karlsson sångare och låtskrivare med rötter i svensk visstradition. "Hasselömannen" som han också kallas skriver texter som ofta handlar om människor i samhällets utkanter.

Lars Demian, hallänning som trakterar både piano och gitarr. Låtarna

och texterna är alltid underfundiga och väldigt träffsäkra.

Janne Åström & Medborgarna. En Cornelisdag utan denna grupp är väl inte att tänka på. Bandet som består av sångaren och skådespelaren Janne Åström, gitarristen **Conny Bloom**, **Svante Drake**, akustisk gitarr, **Pärtan Lundqvist**, klaviatur och kapellmästare **Benneth Fagerlund**.

Stefan Olsson & TB 350 har tagit sitt namn efter den legendariska Vispråmen Storken. Även om pråmen för länge sedan är borta så lever namnet kvar. TB350 är en kvintett från Hälsingland som mestadels spelar Stefan Olssons tonsättningar av Cornelis Vreeswijks tidigare ej tonsatta texter.

Piter Wilkens kommer från Holland. Han skriver mycket eget material. 2006 gjorde han sin första Cornelisplatta "En fågelsång i min gitarr" på friesiska.

Steen Svanholm & Trio Cornelis. Steen Svanholm är frontman i trion och sjunger på svenska. Han ackompanjeras oftast av toppen av danska musiker.

För artistpresentationerna på scen svarar i vanlig ordning **Sid Jansson**. Programmet börjar kl 14 och håller på till ca kl 22.

Mosebacke Etablissement tar inte emot bordbeställningar så först till kvarn gäller när grindarna öppnas kl 12. ■

Lasse Tennander. (Foto: Ewa Stackelberg)

Nina Ramsby. (Foto: Lasse Jansson)

Lars Demian. (Foto: Lasse Jansson)

Vreeswijk sjunger Vreeswijk!

TEXT OCH FOTO: LASSE JANSSON

Alla vill väl någon gång i livet känna sig utvald. Jag kände mig utvald på kvällen tisdagen 19 maj i år. Tillsammans med 25–30 andra utvalda bevistade jag en händelse på Cornelis Vreeswijkmuseet.

Vi hade samlats för att höra Jack Vreeswijk presentera sin nya CD med material av sin gamla släkting - ja, han benämner Cornelis sålunda i albumtexten - och ett par visor av Evert Taube.

Jag intervjuade en gång Sven Bertil Taube för Cornelisbladet och vi kom att tala om olika visor varvid jag undrade varför man aldrig hörde honom sjunga 17:e balladen.

"Nej för tusan," sade han, "den gör Cornelis så bra så den har blivit hans visa. Den skulle jag aldrig röra".

Jack rör den - och gör den!

Inte som Cornelis gjorde den utan på sitt eget sätt, men ändå hör man Cornelis. Rösten är lite vekare, yngre och kanske även något klarare.

Men hemkommen från skivpresentationen och efter att ha lyssnat på den nya CD:n i bilstereon satte jag på LP:n "Ballader och oförsämdheter" från 1964. Och visst, där hör man att det är samma röst. Jack har inte bara ärvt namnet, han har även ärvt rösten, han låter som "farsgubben", ja, han säger

farsgubben när han inleder den lilla konserten som vi får vara med om där på museet.

"Uppspeedad" ballad

Han berättar, nästan på Cornelisvis, om hur han trodde att publiken skulle somna när Cornelis sjöng en visa med 16 verser, "så Love och jag har speedat upp låten en smula", säger han och framför *Getinghonung Provencale* i en tappning som fick den lilla publikens entusiasm att fullkomligt explodera av hänförelse.

I häftet som följer med CD:n berättar Jack om hur han ser på det att vara barn till en berömd person och jag frågar honom hur man tar emot honom.

- Får du vara Jack eller blir du bara sedd som Cornelis son, undrar jag.

Jag tycker mig se att han inte riktigt tycker om frågan.

- Sin fars son är man ju alltid och att ha en far som hela landet har ett förhållande till kan ju vara tungt. Att hela tiden bli igenkänd och bedömd på grund av detta kan ju bli besvärligt.

Hans svar och hans framträdande lite senare nere i museet visar att han växt ifrån problemen och istället utvecklats en stolthet över sitt ursprung. Han vill visa stolthet över att hans far blivit erkänd som nationalpoet och som son till denne nationalskald vill han hedra honom genom att ge ut ett phonogram till hans ära - och han gör det bra, till och med mycket bra.

Han låter nästan som Cornelis och han ser mer och mer ut som sin far och han sjunger visorna som denne både skrev och sjöng.

I CD-häftet funderar Jack över att folk kanske undrar vad han kan tillföra visorna som hans gamla släkting skrivit.

- Jag vet inte", säger han.

Han behöver inte tillföra något. Visorna står för sig själva och Jack Vreeswijk kan känna stolthet över släktskapet med den som skapat dem. Han står på egna ben som artist, och han verkar stå stadigt. ■

Jack Vreeswijk.

Silat

Det lönar sig att vara medlem

När nu biljettförsäljningen har börjat till Cornelisdagen på Mosebacke den 2 augusti skall du notera prisskillnaden för medlemmar och icke medlemmar i Sällskapet.

Om du är medlem sparar du hela 100 kronor per biljett! (350:- resp. 250:.) Men du måste beställa biljetten innan den 24 juli.

Sätt in pengar på antingen PlusGiro 476462-7 eller Bankgiro 5448-

4081. Skriv "Cornelisdagen", antalet biljetter samt namn och adress på inbetalningskortet så skickas biljetterna. Lägg på 12:- för portot

Observera: Det låga priset gäller endast medlemmar. Du kan också köpa biljetter direkt på Cornelismuseet, Trångsund 8, i Gamla Stan. **Det lönar sig att vara medlem.**

Cornelis Vreeswijk i

Vem var han egentligen, Cornelis Vreeswijk? Poet, författare, visdiktare, trubadur, estradör... Mångsidigheten kan förbrylla och skapa problem för de som vill placera honom i ett fack.

För Cornelisbladet har tre personer ur tre generationer betraktat Cornelis ur olika synvinklar: författaren och poeten Jacques Werup, kulturarbetaren Kalle Lind och gymnasisten Sofia Lans Zlobeck. Läs deras iakttagelser på denna och följande sidor.

Den ofullbordade Breltolkningen

AV KALLE LIND

I del två av Cornelis Vreeswijks samlade skrifter, "Enskilda sånger", sammanställda av Jan-Erik Vold 2000, finns texten "Jag tog ett järn med Pär och Fredrik Åkare". Vold har inga specifika kommentarer om texten, annat än att den troligtvis skulle inkorporeras i det havererade Polaren Pärs pamfletter-projektet och gissningsvis är skriven i slutet av 1970- eller början av 1980-talet.

Första versen och refrängen:

*Jag tog ett järn med Pär
och Fredrik Åkare*

På nåt snuskigt hak i Gamla Stan

Då blev det ju så där,

ni vet, medborgare,

att man blev full och levde fan

*Fast Pär blev litterär, som Dante,
och Fredrik Casanova lik.*

*Och jag, den superarrogante,
jag var mig själv inför publik.*

Och vid midnattsti'n

när överklassen for

hem från krogen, hände det ibland

att tre fulla svin

stod och skrek och svor

och levde fan

Borgarsvin! Stenålders punk!

Borgarsvin! Stinker som en skunk!

Borgarsvin! Gå hem och ta en ...!

Med största sannolikhet är texten en tolkning av Jacques Brels "Les Bourgeois" (1961). Både metern och innehållet rimmar väl med Brels svartsynta historia om hur sångens jag och vännerna Jojo och Pierre går från unga idealister till gamla advokater,

från värmen hos den tjocka "Adrienne de Montalant" till finkrogen "Trois Fasans" – samma bar som de som unga stått och skanderat slagord utanför. I originalet är det utelämnade ordet enligt min fransktalande väninna "con" (dum i huvet/fitta).

Hasseåtage hann före

Ett av skälen till att Cornelis aldrig spelade in, eller ens färdigställde (originalet har tre verser så låt oss gissa att CV lämnade verket ofullbordat) texten, kan vara att Hasseåtage hann före. 1976 lät de Tommy Körberg sjunga *Vid Molins fontän* i en genial adaption:

Blodet varmt och rött

vinet varmt och sött

tre gymnasister vid Molins fontän

Det var Lundin och jag

och Harald Blom var med

under Kungsträdgårdens lövträn

Lundin citerade Clarté

och Blom han körde med sin Lenin

Men jag fick ingen bra idé

så jag, jag tog mej en klunk rödvvin

Framåt klockan tolv

så kom noblessen ut

i frack och lack från Operakällaren

Vi var där med ett språng

och öppnade vår trut

i denna sång:

Bourgesien! De feta svin!

Kaviar och champagne! Fina vita dukar!

Vi ska pinka i erat vin

och hänga upp er i era ...

Inte oväntat är Brel och Cornelis något mer svartsynta än Svenska Ord-duon. Brels historia börjar med att de tre kumpanerna visar arslet och skrävar till borgerskapet och slutar med att de själva utsätts för samma sak utan att ha lärt sej särskilt mycket på kuppen. Cornelis något kortare version har samma amorala sens moral:

Men vid midnattstid

när vi väntar på vår bil

har vi polisen om hjälp måst be

för att få gå i frid

Ungdom utan stil

gapar ut oss, se!

Forts nästa sida ▶

Cornelisbladet Nr 2 ■ 2009

närbild

Hasseåtage lägger verserna i en annan ordning. Där blir rebellerna till rikemän redan i andra versen ("Lundin tog vin med sträv bouquet/ och Blom han körde med sitt Rhenvin") för att i tredje versen ha livet och framgångarna bakom sej ("Lundin han känner sej passé/ och Blom är förtidspensionerad") - men åter redo att stämma in i demonstrationskörerna.

Som Cornelisvän kan man fascineras av hur självklart han gjorde andras verk till sina. Lika smidigt som Kris Kristoffersons Bobby McGee blir Bosse Lidén, tar gamla bekanta som Pär och Fredrik plats vid Brels stambord och ber vrängt Pierre och Jojo att gå sin väg. Där sitter de sen bredvid Ferlins Klarabohemer och Brassens clocharder. Originalen bleknar bort och Cornelis egen värld inkorporeras i Brels. "Adrienne de Montalant" blir ett snuskigt hak i Gamla Stan, "Trois Fasans" "nån nobel krog" i samma stadsdel. Paris - eller Bruxelles - blir Stockholm. Sverige blir Europa. Historien blir allmänmänsklig. ■

Ill: Leif Nelson.

"Hönan Agda" och "Lilla Paris" exempel på samma dilemma

Av JACQUES WERUP

Kommen till Frankrike i början av 1980-talet inbillade jag mig lite för snabbt att skillnaden är mindre där än hos oss mellan poesi i tryckt form och dikter som först och främst framförs tonsatta på en scen. Det skulle emellertid snart visa sig att detta inte alls var ett problem bara för svenska poeter. Samma olyckliga motsättning som i Sverige, visade det sig, råder i Frankrike mellan viskonsten och boklyriken.

Bland bokpoeterna i Frankrike står sjungna dikter inte högt i kurs, det blev jag ordentligt varse när jag arbetade med en svensk presentation av den nyare franska poesin. Mina kolleger i Paris fnyste åt mig för att jag i urvalet ville ha med också några texter av "trubadurer", särskilt sådana som inte bodde i huvudstaden, och jag gav upp. Det har jag många gånger ångrat - för det

finns många bra poeter bland de franska visdiktarna, kanske i synnerhet utanför huvudstaden, bortom kvarteret Saint Germain och de betydande förlagen där.

Birger Sjöberg gav sig året efter sin debut med "Fridas visor" ut på en fullkomlig Eriksgata med dikterna. 1923 åkte han på två långa turnéer genom Sverige och gjorde en pyramidal succé med en sångkonst som

särskilt på den tiden var ovanlig, varken sång eller konst och ändå bådaddera. Det är omvittnat hur svag hans röst var, hur hans egenhändiga gitarrspel hade närmast obefintliga kvaliteter och hur hans blyghet nästan förlamade honom. Och ändå skapade han av egen kraft en oförglömlig stämning på scenen, en poesi- och musikkonst av ädlaste slag, ja, en egenartad och betydande konstupp-

Forts nästa sida ▶

levelse. Folk grät under hans konserter, publiken kom ofta ut efter dem och ställde sig vid kassorna för att få biljetter till nästa föreställning.

"Svenska folket vill höra trallar"

Redan året efter sin långa turné drabbades Birger Sjöberg av djupa tvivel på sin diktkonst. Han varken förstod eller älskade den omåttliga framgången med Frida-visorna och han blev utpumpad av att turnera och av att vara populär. Beundrarna sög musten ur honom. "Det svenska folket har ett naturbehov av att höra trallar", konstaterade han och tog strax avstånd från sina sånger, kallade dem kort och gott "ungdomsläten". Desillusionerad - nedstämd av leda och upptänd av ironin - rådde han varje stor lyriker ovan vid jätteupplagor att anlita "naturfriska musikfanjunkare att sätta musik till dikterna", för att på det viset, som han själv, "få bli hemburen likt ett gammalt svin inklämt i frack".

Skalden hämtade sig aldrig efter sin triumf. Full av självförakt ville han skapa "riktig" poesi för att tvätta av sig populariteten och revanschera sig. Så han förnyade sig, men både kritik och publik saknade Frida, den provinsiella idyllens lätthet, älskvärdheten, den milda humorn, den höga identifikationsfaktorn.

"Kriser och kransar" - Birger Sjöbergs stora satsning och magnum opus som poet - hamnade så snett som bara en älskad folklig vissångares allvarliga texter kan; skalden blev av betydande förståsigpåare kallad pekoralist och de som dyrkade honom som Frida-diktare ansåg att han blivit sinnessjuk.

Birger Sjöberg dog väl inte av bitterheten över att ha blivit hånad för sina allvarliga dikter och älskad för de bagatellartade. Men han hämtade sig aldrig ifrån känslan av sorg över det. Av litteraturetablissemangen (som avrättat honom) fick han upprättelse - men för sent: Samfundet De Nio gav honom det stora priset våren 1929. Informationen nådde honom aldrig. Han låg medvetlös av feber och dog av dubbelsidig lunginflammation dagen efter offentliggörandet.

Hämtade sig aldrig

Birger Sjöberg kunde inte hantera en poets dubbla roll. Många har haft

Ill: Leif Nelson.

samma svårighet, stupat någonstans mitt emellan boken och scenen, **Peter Ortman** föll närmare boken än tiljan, **Cornelis Vreeswijk** närmare tiljan än boken - för att nu nämna två.

Poeten Cornelis

Cornelis, förresten, vars oförbehållsamma glädje en gång på Cabaret Fredagsbarnen i Malmö - i början av 1970-talet - inte var att ta miste på. Vi lät honom inte sjunga - han blev presenterad som poet, inte som vissångare. Han fick bara läsa. Det var en markering från vår sida. Vi ville visa att all sång har sin upprinnelse i dikten - på grekiska heter diktkonsten lyros och betyder sång. Det var nog fånigt att med fundamentalistisk stränghet besvara ingrodda fördomar om saken. Men så är det ju ofta här i världen: en sorts fundamentalism bekämpas med en annan. Så Cornelis läste sina vackra dikter

och publiken knorrade knappast alls; Cornelis älskade det. Han sa fortfarande, många år senare, att han känt stolthet. För han var, som Birger Sjöberg, först och främst poet. *Hönan Agda* var hans *Lilla Paris* och populariteten kunde stå honom upp i hal-sen.

Mitt eget ungdomsläte hette kanske "Provinsens ljus"? Hur som helst var jag en poet som började blyg och rätt vilsegången med ett instrument och några dikter i handen och hamnade på en scen framför en allt större publik. Jag var egentligen ingen artist, inte någon "riktig", jag var en diktare som uppträdde som artist, tillsammans med flera riktiga artister, några av dem framstående eller rentav "stora". Jag gjorde det i kraft av mina dikter som genom åren allt oftare tonsattes. Ibland kan jag låta bli att tänka på hur det gick till, men jag kan inte glömma det. ■

Cornelis mera trovärdig än Bellman som kvinnskildrare

Stockholm på 1700-talets mitt, Gamla Stan står i blom. På ett värdshus trängs brännvinsdrickande män och kvinnor, en glädjeflicka i gränden utanför vinkar inbjudande åt de förbipasserande. Hennes svepande kjol är mörkt röd, hennes blottade axlar lyser vita. Någonstans spelar en luta fartfyllda melodier. Sång och skratt ekar mellan gatorna.

I denna bohemiskt kantade miljö växte Carl Michael Bellman upp, och hans fascination för denna värld av kvinnor, dryck och musik kom att tydligt präglade hans diktning.

200 år senare anländer den 17-årige Cornelis Vreeswijk till samma stad, men samtidigt till en annan värld. Gamla Stan, värdshuset, gränderna består men staden blomstrar inte som förr. Drycken och passionen för musiken är densamma, men synen på glädjeflickan i gränden är förändrad. Fastän prostitutionen då som nu är olaglig är den för Vreeswijk betydligt mer tabubelagd. Detta avskräckte honom dock inte, utan vi får möta många fallna kvinnor i hans diktning, med skildringar som på många sätt påminner om Bellmans.

Flera av deras skildringar av prostituerade kvinnor har studerats av **Sofia Lans Zlobeck** som går på IB-programmet på Malmö Borgarskola.

– Syftet med min uppsats var att jämföra diktarnas gestaltning av ”fallna kvinnor” och samtidigt granska deras inställning till ämnet prostitution, säger Sofia.

– I egenskap av kvinna själv fann jag ämnet lätt att relatera till, och således fångslande att undersöka, säger Sofia. Vid närmare granskning visade det sig att den prostituerade kvinnan fick stor uppmärksamhet, och därför har jag lagt uppsatsens fokus på denna kvinnotyp.

Personlig och nyanserad

Sedan samtliga verk av Cornelis och Bellman undersökts, valde Sofia ut ett antal visor som tydligast representerade olika synvinklar. Dessa hämtades främst ur Bellmans ”Fredmans Epistlar” och ”Fredmans Sånger”. I Cornelis Vreeswijks fall användes visor från diverse skivor med texter hämtade ur ”Cornelis Vreeswijk: Sånger” vilken innehåller diktarens samtliga visor.

Det blir tydligt att Vreeswijk fram-

lägger en avsevärt mer varierande bild av den ”fallna kvinnan” och presenterar karaktärsdrag som Bellman aldrig berör. Vreeswijk låter kvinnan utmana omgivningen, ta kommando över situationen, medan Bellman koncentrerar sig på hennes yttre. Han framhäver hennes kvinnlighet, men på bekostnad av hennes personlighet och den skildrade kvinnan blir endast ett vackert objekt. Vreeswijks gestaltning känns således mer personlig och nyanserad.

– Ett synligt drag i både Vreeswijks och Bellmans diktning är den negativa framställningen av den prostituerade kvinnans **tillvaro**, vilken ofta väcker läsarens medlidande, konstaterar Sofia Lans Zlobeck.

Både Vreeswijk och Bellman skildrar baksidan av de fallna kvinnornas tillvaro, men på olika sätt. Vreeswijks negligierande av fiffiga Nanettes känslor och Bellmans effektiva skildring av utomstående sympati väcker läsarens medlidande, men Vreeswijks skildringar är ofta mer utvecklade. Han uttrycker direkt hur illa behandlad kvinnan är, medan det av Bellman framläggs mindre tydligt, vilket således gör Vreeswijks skildringar generellt sett mer övertygande.

Ålderdomlig bild

Effekten av detta drag hos Bellman blir att kvinnan snarare framställs som en vacker trofé än en faktisk person. Fördjupar man sig i sammanhanget väcks dock en sympati för dessa kvinnor och en iver och irritation över att läsaren aldrig får komma dem in på livet.

– Som kvinna irriteras jag speciellt, eftersom Bellman bevarar den ålderdomliga bilden av kvinnan som vacker och anspråkslös, säger Sofia. Dagens

samhälle har förändrats och vi vet att det finns mer att ge. Detta utgör således en tydlig skillnad i relation till Vreeswijks diktning. Han visar istället prov på en mer utvecklad och nyanserad kvinnobild, troligen som ett resultat av den mer självständiga attityden bland kvinnor under hans levnadstid. Sammanfattningsvis kan en tydlig skillnad i diktarnas gestaltning av den fallna kvinnan konstateras.

Personliga skildringar

Vreeswijks skildringar blir betydligt mer personliga än de tämligen objektiva beskrivningar Bellman presenterar. Vreeswijk inkluderar inte bara fler kvinnor, utan framhäver dessutom varje kvinnas personlighet och låter henne ge utlopp för sina känslor och ta större plats. Vi möter den självständiga Marie och den stolta Deidre, två starka kvinnor med kontroll, och även Ann-Katarin, en dominant kvinna som ser till att handla för egen vinnings skull. Starka kontraster skapas således till Bellmans beskrivningar, där liknande kvinnotyper aldrig förekommer. Han fokuserar endast på ett fåtal kvinnor, främst Ulla Winblad, vars känslor eller reaktioner sällan uppmärksammas. Visuella attribut som utseendet och kvinnligheten blir istället framträdande och hyllande skildringar presenteras.

Svårtolkad

Även Vreeswijk framhäver kvinnans utseende, men det blir aldrig hans huvudsakliga fokus. Istället visar hans kvinnogestaltning en större bredd och han är exempelvis ensam om att skildra kvinnans dominantanta, krävande sidor. Bellmans ständiga utseendefokus kan visserligen kännas som en positiv, kvinnlig tribut, men

Forts nästa sida ▶

genom försummandet av kvinnornas personlighet målas endast troféliknande varelser upp vilket i slutändan gör skildringarna mindre trovärdiga. Den schablonliknande bilden av den behagliga, glada prostituerade kvinnan som saknar egna emotionella villkor känns för mig mindre vederhäftig, och Vreeswijks mer varierande kvinnogestaltning känns betydligt mer trovärdig. Troligen grundar sig denna olikhet i den tidsskillnad som faktiskt existerar mellan diktarna.

Samma stad - skilda världar

Bellman och Vreeswijk levde i samma stad men samtidigt i olika världar, vilket påverkat deras förhållningssätt till prostitutionen. Kanske överensstämmer Bellmans gestaltning med 1700-talets kvinnor? Vreeswijks inställning blir betydligt mer svårtolkad, främst på grund av den varierande kvinno-skildring han presenterar. Han kan skildra Nanettes nedtryckta tillvaro, men i nästa stund hylla hennes kvinnliga skönhet. Likaså beskriver han Ann-Katarins arroganta dominans men hyllar senare den självständiga Marie och hennes aktiviteter. 1960-talets mer oberoende kvinnor har troligen inspirerat Vreeswijk och resulterat i denna bredare skildring men detta försvårar bedömningen av hans generella inställning till ämnet prostitution. Kanske speglar dessa olika skildringar just Vreeswijks egen svårighet att ta ställning?

Sofia Lans Zlobeck som studerat Bellmans och Vreeswijks olika kvinno-syn är 18 år och går tredje året på IB-programmet (International Baccalaureate) på Malmö Borgarskola:

- Jag har alltid tyckt om ämnet Svenska och varit intresserad av text och litteratur. Cornelis Vreeswijks verk kändes som ett intressant område att undersöka, då det kombinerar både musik och lyrik. Det gjorde att uppsatsen var väldigt rolig att skriva. Jag fastnade snart för hans kvinno-skildringar och med tanke på de många likheter som finns, kändes Bellman som en naturlig jämförelse.

Visor på Smedjan i Sörfors

Trubaduren ses ofta som en kringflackande ensamvarg, men det blir det ändring på i Sörfors två mil väster om Sundsvall den 15 augusti. Då samlas nämligen trubadurer från Mellannorrland till Stockholm till en kväll med "Visor på Smedjan" i Cornelis tecken.

Här får trubadurer chans att träffas, spela och lyssna på varandra. Även för publiken är det en sällsynt möjlighet att finna sin favoritmusikant eftersom både nya och etablerade trubadurer kommer att dyka upp. Bland annat deltar **Jens Gustavsson**, **Ulf Neidemar**, **Jocke Nilsson**, samt **Stefan** och **Kristina Olsson**, alla kända från Visaftnarna på Mosebacke. "Knivstasune" som inte är lika känd i våra kretsar kommer också att medverka.

- Vi hoppas på en härlig trubadurkväll och en riktig folkfest här i Sörfors, säger **Leif Nyberg** ordförande i Sundsvalls Cornelisavdelning och **Olle Zidén** på Pub Smedjan. Bokning av bord och biljettköp: 060-255 90. www.leifnyberg.se/vps

Ulf Neidemar. (Foto: Inger Eklund.)

Herrgårdshelg med Cornelistema

TEXT OCH FOTO: GUN HEMSTRÖM

Tillsammans med ägarna av Torpshammars Herrgård i Medelpad arrangerade Cornelis Vreeswijksällskapet den 9 maj en Cornelishelg på herrgården. Sällskapetets lokalavdelning i Sundsvall med **Leif Nyberg** i spetsen hjälpte till med marknadsföringen.

arrangemanget ingick övernattning, middag/frukost och underhållning. Underhållningen bestod bl a av att **Silas Bäckström**, ordförande i Cornelissällskapet och tillika Cornelis' manager berättade om Cornelis och sin 20-åriga bekantskap med "mästaren" varvat med Cornelis-sånger framförda av Stockholmstrubaduren **Joakim Nilsson**.

"Don Quixotes" från Matfors bestående av **Bengt Olof Rudberg**, congas, **Sven Olov Sandin**, munspel, samt **Leif Nyberg**, gitarr och sång, bjöd på härlig musik och sång.

Stämningen bland de ca 50 gästerna var hög och det hördes många skratt under både middagen och kvällen i övrigt. Det bjöds också på mycket annan musik av alla de sorter. Munspelaren Sven Olov Sandin spelade tillsammans med Jocke Nilsson. "Don Quixotes" förstärkta av Silas Bäckström på piano lockade till dans.

Trubaduren Jocke Nilsson och munspelaren Sven Olov Sandin.

Silas deklamerade och sjöng ackompanjerad av **Peo Jönis**, föreläsare i Torpshammars Herrgård, på piano. Silas och Jönis spelade fyrhändigt på piano, ja, en hellyckad kväll som också resulterade i att Sundsvallsavdelningen höjde sitt medlemstal med

37 procent och fler lär det förhoppningsvis bli.

Det hela avslutades med att man beslutade att göra första helgen i maj till en Cornelishelg på Torpshammar. ■

"Don Quixotes" består av Bengt Olof Rudberg, congas, Sven Olov Sandin, munspel, och Leif Nyberg, gitarr och sång. Tvåa fr v inhopparen Olli Bergström.

Ett 50-tal Cornelisvänner var samlade på Torpshammars Herrgård.

Visafton
i Cornelis anda

Hösten 2009

Mosebacke Stora scenen kl 18.00 13 september, 11 oktober, 8 november

Du/ni som vill medverka vid någon Visafton, gäller enskild eller grupp

Kontakta Gun Hemström Tfn: 08-669 31 54 Mobil: 070-517 72 58, E-post visafton@cornelis.se

Fridfullt årsmöte

Den 30 mars ägde Cornelis Vreeswijksällskapets årsmöte rum på Kjellaren Sten Sture intill Cornelismuseet. Mötet leddes av **Bo Holmberg** med **Ann Marie Ekeblad** som sekreterare.

Sedan både styrelsen och revisorernas berättelser godkänkts och resultat- och balansräkningen fastställts kunde styrelsen beviljas ansvarsfrihet för verksamhetsåret.

Mötet beslutade att både medlemsavgiften och styrelsens arvoden skall vara oförändrade för 2009.

Valberedningens förslag till ordförande, ledamöter och suppleanter antogs. Till ordförande omvaldes **Silas Bäckström**. Till ledamöter i två år valdes **Bo Holmberg** och **Tomas Bolme**. **Johan Kellokumpu** och **Per-Erik Sjösten** valdes till kassör respektive sekreterare på två år. Suppleanter blev **Claes Jansson**, **Lennart Johansson**

och **Ralf Örvi**, omval, samt **Sören Martinsson**, nyval.

Urban Andersson och **Ann Marie Ekeblad** omvaldes som revisor respektive revisorsuppleant. Ann Marie Ekeblad omvaldes dessutom tillsammans med **Mats Lindqvist** till valberedning med den sistnämnde som sammankallande. ■

Resultaträkning	2008	2007
Rörelsens intäkter m m		
Nettoumsättning	559 311	554 148
Summa intäkter m m	559 311	554 148
Rörelsens kostnader		
Övriga externa kostnader	408 508	-478 036
Personalkostnader	-147 134	-51 290
Avskrivningar av materiella anläggningstillgångar	-5 175	-11 555
Summa rörelsens kostnader	560 767	-540 881
Rörelseresultat	1 456	12 967
Resultat från finansiella investeringar		
Övriga ränteförlikar	224	2 073
Räntekostnader	29 467	19 025
Summa resultat från finansiella investeringar	-28 241	16 952
Resultat efter finansiella poster	-29 597	-3 985
Årets förlust	-29 597	<u>-3 985</u>

Balansräkning	2008-12-31	2007-12-31
Tillgångar		
Anläggningstillgångar		
<u>Immateriella anläggningstillgångar</u> Koncernstämor och äkta ande rättigheter	150 000	150 000
Materialla anläggningstillgångar Inventarier	25 474	30 609
<u>Finansiella anläggningstillgångar</u> Andelar i koncernföretag	100 000	100 000
Summa anläggningstillgångar	275 474	280 609
Omsättningstillgångar		
<u>Kortfristiga fordringar</u> Övriga kortfristiga fordringar	13 308	14 950
Förutbetalda kostnader och upplupna intäkter	85 181	20 726
	98 489	35 676
<u>Kassa och bank</u>	20 818	99 852
Summa omsättningstillgångar	119 607	135 928
Summa tillgångar	395 081	416 537
Eget kapital och skulder		
Eget kapital		
Balanserat resultat	162 494	166 479
Årets förlust	-79 597	-3 985
	132 897	162 494
Summa eget kapital	132 897	162 494
Kortfristiga skulder		
Skulder till koncernföretag	60 558	60 586
Övriga kortfristiga skulder	140 129	92 912
Upplupna kostnader och förutbetalda intäkter	71 502	100 145
	272 189	253 643
Summa kortfristiga skulder	272 184	253 643
Summa eget kapital och skulder	195 081	416 137
Stüllda säkerheter	Inga	Inga
Ausvarsförbindelser	Inga	Inga

1 1 1 0 1 3 4 0 0

Efterlyses: e-postadresser

Posttidning B
Cornelisbladet
Ankargränd 1
111 29 Stockholm

1 1 1 0 1 3 4 0 0

123
Anders Andersson
Berga
123 45 Anderstorp

För att kunna ge medlemmarna bättre och snabbare information om nyheter och olika arrangemang vill kansliet i högre grad använda sig av e-post. Därför efterlyses medlemmarnas e-postadresser.

Gör så här: skicka ditt medlemsnummer samt namn och e-postadress till sallskapet@cornelis.se. Medlemsnumret hittar du intill adressen på det här numret av Cornelisbladet. ■

Flitiga guider

Cornelissällskapet har förmånen av att ha medlemmar som ställer upp och hjälper till i olika sammanhang. Bl a finns det ett antal personer som hjälper till med guidning på museet.

Några av dem har samlats några kvällar under våren för att bringa reda ibland alla de pressklipp om Cornelis och Sällskapet som samlats genom åren. De har gallrat, klippt och klistrat in. Under juni räk-

Fr v ses Siv Torelli, Christina Hellberg, Helena Hellman Bard och Inger Eklund sorterande pressklipp.

nar gruppen med att allt skall finnas snyggt och prydligt samlat i pärmar som kan ligga framme på museet för besökarna att bläddra i. ■

Tack!

Att genomföra ett arrangemang av den omfattning som t ex Cornelisdagen innebär skulle inte gå om det inte funnits sponsorer och frivilliga krafter som ställer upp.

I år har Cornelis Vreeswijksällskapet särskild anledning att tacka HSB Stockholm och Falcon som sponsrar arrangemanget. ■

Jack i Uddevalla

Tisdagen den 21 april gästade **Jack Vreeswijk & Love Tholin** Folkets Hus i Uddevalla.

Aftonen var ett samarrangemang mellan Folkets Hus, Thai Kök, ABF och Cornelis Vreeswijksällskapetets lokalavdelning i Uddevalla. Kvällens konferencier var Uddevallaavdelningens **Rune Hixén**. ■

Cornelis Vreeswijksällskapet

Besöksadress:
Trångsund 8, Stockholm
Postadress:
Ankargränd 1, 111 29 Stockholm
Telefon: 08-667 73 65
Fax: 08-663 27 23

E-post: sallskapet@cornelis.se
Hemsida: www.cornelis.se
PlusGiro: 474 94 81-0
Bankgiro: 5779-6377

Styrelse 2009:

Ordförande: Silas Bäckström
V ordförande: Bo Holmberg
Kassör: Johan Kellokumpu
Sekreterare: Per-Erik Sjösten
Ledamot: Tomas Bolme

Cornelis Vreeswijk Museet

Öppet tis-fre kl 11-16.30 (lunchstängt 13.30-14), lör-sön kl 12-16.
Förbokade gruppvisningar enligt överenskommelse.

Cornelisbladet

Ansvarig utgivare: Silas Bäckström
Redaktör:
Per-Erik Sjösten, per-erik@pesj.se
I redaktionen: Lasse Jansson
Tryck: Prinfo Ystads Centraltryckeri